

Sygn. akt IX U 1561/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2019 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Renata Stańczak
Protokolant:	Gabriela Jokiel

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2019 r. w Rybniku

sprawy z odwołania J. H.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o emeryturę pomostową

na skutek odwołania J. H.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 12 października 2018 r. nr (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej J. H. prawo do emerytury pomostowej począwszy od dnia (...),

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz ubezpieczonej kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1561/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12.10.2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., na podstawie przepisów ustawy z dnia 19.12.2008r. o emeryturach pomostowych, odmówił ubezpieczonej J. H. prawa do emerytury na podstawie art.4 ustawy z dnia 19.12.2008r. o emeryturach pomostowych, ponieważ ubezpieczona po dniu 31.12.2008r. nie wykonywała prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art.3 ust.1 i 3 tej ustawy.

Ubezpieczona w odwołaniu od niniejszej decyzji domagała się jej zmiany podnosząc, iż spełnia warunki do wnioskowanego świadczenia, bowiem po dniu 31.12.2008r. wykonywała stale i w pełnym wymiarze czasu pracę o

szczególным charakterze na stanowisku technika fizjoterapii na oddziałach psychiatrycznych Państwowego Szpitala (...) w R..

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczona urodziła się w dniu (...)

Rozpoznając wniosek ubezpieczonej z dnia(...). organ rentowy decyzją

z dnia 12.10.2018r. odmówił jej prawa do emerytury pomostowej z przyczyn opisanych na wstępie.

Organ rentowy zaliczył ubezpieczonej 33 lata, 1 miesiąc i 13 dni okresów składkowych i nieskładkowych – w tym 16 lat, 4 miesiące i 13 dni pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art.32 i art.33 ustawy 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Do okresów pracy w szczególnych warunkach/charakterze organ rentowy nie zaliczył ubezpieczonej okresu od dnia 01.01.2009r. do dnia 31.12.2011r. oraz od dnia 30.09.2013r. do dnia 30.06.2018r. na stanowisku technika fizjoterapii na oddziale psychiatrycznym, ponieważ po przeprowadzonych z SP ZOZ Państwowego Szpitala (...)w R. wyjaśnieniach organ rentowy uznał, iż praca na tym stanowisku nie jest pracą w szczególnych warunkach w rozumieniu art.3 ust.1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

W spornym okresie bezpośrednio po dniu 31.12.2008r. ubezpieczona była zatrudniona na stanowisku technika fizjoterapii w Państwowym Szpitalu (...) w R.. Do obowiązków ubezpieczonej należało prowadzenie rehabilitacji ruchowej pacjentów na wszystkich oddziałach psychiatrycznych szpitala. Pracę wykonywała bezpośrednio na oddziale w sali szpitalnej przy łóżku pacjenta. W zależności od stanu pacjenta ubezpieczona sama decydowała jakim zabiegom terapeutycznym ma on podlegać. Były to różne zabiegi w zależności czy była to osoba leżąca czy chodząca. Były to ćwiczenia czynne, bierne, bierno- czynne i wspomagające. Generalnie była to praca niebezpieczna. Czasami spotykała się z atakami agresji, z wulgaryzmami, opluciem, jak również z użyciem wobec niej siły fizycznej. Taką pracę wykonywała stale i w pełnym wymiarze czasu pracy do 31.12.2011r. W okresie od 01.01.2012r. do 29.09.2013r. w związku z redukcją etatów była zatrudniona w wymiarze 0,8 etatu. Od dnia 30.09.2013r. do dnia 30.06.2018r. ponownie pracowała w pełnym wymiarze czasu pracy, jednakże od 2012r. do rozwiązania stosunku pracy nie prowadziła już rehabilitacji, lecz zajmowała się wykonywaniem badań EEG i EKG pacjentów na oddziałach psychiatrycznych, jak również osób skierowanych na to badanie z przychodni.

W dniu 02.07.2018r. pracodawca początkowo wystawił ubezpieczonej świadectwo wykonywania prac o szczególnym charakterze za okres od 01.1.2009r. do 31.12.2011r. oraz od 30.09.2013r. do 30.06.2018r. powołując się na poz. 23 załącznika nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych, lecz następnie sprostował je w dniu 22.08.2018r. i ostatecznie nie uznał powyższego zatrudnienia ubezpieczonej jako pracy w szczególnych warunkach/charakterze.

W dniu 21.11.2018r. ubezpieczona złożyła w Sądzie Rejonowym w Rybniku pozew o sprostowanie świadectwa pracy z dnia 22.08.2018r. – sygn. akt VP 632/18.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie akt emerytalnych ubezpieczonej, akt osobowych, akt VP 632/18, zeznań świadka J. B. oraz zeznań ubezpieczonej (nagranie z rozprawy w dniu 25.06.2019r. minuty od 00:04:44 do 00:33:36).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.4 ustawy z dnia 19.12.2008r. o emeryturach pomostowych (Dz.U. z 2018r., poz.1924), prawo do emerytury pomostowej przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- urodził się po dniu 31.12.1948r.
- ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 mężczyzn;
- udowodnił okres składkowy i nieskładkowy w łącznym wymiarze co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn;
- przed dniem 01 stycznia 1999r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art.3 ust.1 i 3 ustawy lub art.32 i art.33 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS;
- po dniu 31 grudnia 2008r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art.3 ust.1 i 3;
- nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Po myśli art. 3 ust. 1 prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwałe uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku; wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy.

Zgodnie z ust. 3 tego przepisu prace o szczególnym charakterze to prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się; wykaz prac o szczególnym charakterze określa załącznik nr 2 do ustawy.

Za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach uważa się pracowników wykonujących po dniu wejścia w życie ustawy, w pełnym wymiarze czasu pracy, prace, o których mowa w ust. 1 (ust.4). Za pracowników wykonujących prace o szczególnym charakterze uważa się pracowników wykonujących po dniu wejścia w życie ustawy, w pełnym wymiarze czasu pracy, prace, o których mowa w ust. 3 (ust. 5).

Za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze uważa się również osoby wykonujące przed dniem wejścia w życie ustawy prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (ust.7).

Dla uzyskania prawa do emerytury pomostowej koniecznym jest łączne spełnienie wymienionych powyżej warunków, gdyż brak spełnienia któregokolwiek z nich uniemożliwia przyznanie prawa do świadczenia.

W świetle utrwalonego orzecznictwa sądowego dla oceny, czy pracownik pracował w szczególnych warunkach/ charakterze nie ma istotnego znaczenia nazwa zajmowanego stanowiska tylko rodzaj rzeczywistości powierzonej pracy (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 26.06.2015r. sygn. akt III AUa 168/15 LEX nr 1761793).

Bezspornym w sprawie jest, że ubezpieczona urodziła się po dniu 31.12.1948r. i osiągnęła wiek 55 lat w dniu (...), posiada wymagany 20 letni okres składkowy i nieskładkowy oraz okres pracy w szczególnych warunkach przekraczający 15 lat, nastąpiło też rozwiązanie stosunku pracy z ubezpieczoną.

Spór natomiast sprowadzał się do ustalenia, czy ubezpieczona spełnia warunek dotyczący wykonywania po dniu 31.12.2008r. stale i w pełnym wymiarze czasu, pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze w

rozumieniu przepisów o emeryturach pomostowych, a dokładnie czy wykonywała „prace personelu medycznego oddziałów psychiatrycznych i leczenia uzależnień w bezpośrednim kontakcie z pacjentami, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 19 sierpnia 1994r.o ochronie zdrowia psychicznego”, czyli prace określone w pkt.23 załącznika nr 2 do ustawy.

Zdaniem Sądu przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że ubezpieczona w okresie od 01.01.2009r. do 31.12.2011r. na stanowisku technika fizjoterapii w Państwowym Szpitalu (...) faktycznie wykonywała stale i w pełnym wymiarze, pracę o szczególnym charakterze, o której mowa w załączniku nr 2 poz. 23 do ustawy z dnia 19.12.2008r. o emeryturach pomostowych, tj. wykonywała pracę personelu medycznego oddziałów psychiatrycznych i leczenia uzależnień w bezpośrednim kontakcie z pacjentami.

W ocenie Sądu pojęcie personelu medycznego oznacza ogół pracowników, których praca pozostaje w bezpośrednim związku z udzielaniem świadczeń medycznych. Zauważyć przy tym należy, że pojęcie „personelu medycznego” nie zostało zdefiniowane – wyjaśnione, ani w ustawie o emeryturach pomostowych, ani w żadnym innym obowiązującym akcie prawnym. Niewątpliwie będzie to osoba wykonująca zawód medyczny w rozumieniu art.2 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 15.04.2011r. o działalności leczniczej (j.t. Dz.U.z 2018r.,poz. 2190), czyli osoba uprawniona na podstawie odrębnych przepisów do udzielania świadczeń zdrowotnych oraz osoba legitymującą się nabyciem fachowych kwalifikacji do udzielania świadczeń zdrowotnych w określonym zakresie lub w określonej dziedzinie medycyny. Przy czym należałoby uznać, że pojęcie „personel medyczny” jest pojęciem szerszym niż pojęcie „zawód medyczny”. Zdaniem Sądu, ubezpieczona mając stosowne wykształcenie i uprawnienia, wykonując zawód technika fizjoterapii, udzielała świadczeń zdrowotnych bezpośrednio przy łóżku pacjenta na oddziałach psychiatrycznych. Niewątpliwie też praca ubezpieczonej wymagała szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, mając na uwadze agresję ze strony pacjentów oddziałów psychiatrycznych.

Ustalając powyższe Sąd oparł się na zgromadzonych w sprawie dowodach w szczególności dokumentacji znajdującej się w aktach organu rentowego, aktach osobowych oraz zeznaniach świadka i ubezpieczonej uznając je za wyczerpujące, konsekwentne, niezawierające błędów logicznych, a zatem za w pełni wiarygodne.

Bez znaczenia dla rozpoznania sprawy pozostaje fakt, że ubezpieczona nie przedłożyła w organie rentowym za okresy sporne świadectwa pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze. Fakt wykonywania takiej pracy został wykazany w postępowaniu sądowym za pomocą innych dowodów. W postępowaniu odwoławczym przed Sądem nie obowiązują bowiem ograniczenia dowodowe jakie występują w postępowaniu o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym, a Sąd może ustalić okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość jak: okresy zatrudnienia, w tym wykonywanie pracy w warunkach szczególnych, za pomocą wszelkich środków dowodowych, przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10.03.1984r. III UZP 6/84, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21.09.1984r. III UZP 48/84, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 07.12.2006r., I UK 179/06, LEX nr 342283).

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że ubezpieczona po zaliczeniu okresu zatrudnienia uwzględnionego przez Sąd, o którym mowa powyżej, spełniła ostatni z wymaganych przepisami warunków do nabycia prawa do emerytury pomostowej na podstawie przepisów ustawy z dnia 19.12.2008r. o emeryturach pomostowych.

Wobec powyższego Sąd z mocy art.477¹⁴§ 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonej prawo do emerytury pomostowej poczynając od dnia (...), tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku (zgodnie z art.129 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w zw. z art.26 ust.1 ustawy o emeryturach pomostowych).

W pkt.2 wyroku Sąd na podstawie art.98 k.p.c. w związku z §9 ust.2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r.w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015r., poz.1800 ze zm.) zasądził od organu rentowego na rzecz odwołującej kwotę 180,00zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia del. Renata Stańczak